

ADVIES 2015/ 087

Klacht over slechte pedagogische begeleiding in HAVO 4. Klacht gegrond

Advies aan:

Het bestuur van de Christelijke Scholengemeenschap S te P (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van de heer K1 en mevrouw K2 (verder te noemen: klagers) jegens het management van het S1 College te P, een vestiging van CSG (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben hun klacht bij brief met bijlagen van 28 mei 2015 voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

Het bestuur heeft bij brief van 22 juni 2015 van de heer A, directeur/bestuurder, verklaard dat het bestuur is aangesloten bij de Commissie en de als bijlage bijgevoegde klachtenregeling hanteert en voorts een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

Op 29 juni 2015 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Haren, alwaar zijn verschenen:

- klagers in persoon,
- aangeklaagde, vertegenwoordigd door de heer B, vestigingsdirecteur, mevrouw C, teamleider havo, en de heer D, lid van het bestuur.

Op uitdrukkelijk verzoek van klagers zijn partijen gescheiden gehoord.

1. De klacht betreft de, naar het inzicht van klagers, onvoldoende begeleiding van hun dochter L in klas havo 4.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door Verus, Vereniging voor Christelijk Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en wat ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De dochter van klagers, L, is vanaf de klas 1 leerling van het S1 College te P. Zij zit dit schooljaar in klas 4 havo. Bij de aanmelding voor deze school is gemeld dat L ADD heeft. Dit is later bijgesteld naar ADHD. Zij is daarom vanaf het begin onder de aandacht van het zorgteam. Sinds het eind van het vorig schooljaar heeft zij een zogenaamd rugzakje.

In het afgelopen schooljaar is er veelvuldig contact tussen klagers en de school geweest over hoe de school met L en de regeling van het Passend Onderwijs omgaat.

Standpunt klagers

L is vanaf het begin van de school toegevoegd aan het zorgteam. De eerste twee leerjaren leverden haar AD(H)D geen noemenswaardige problemen op. Aan het eind van het derde leerjaar werd de ambulante begeleider van RENN4 en een rugzakje ingezet. De heer E werd haar PB-er. Met bijstand van een extern huiswerkinstituut heeft L toen op eigen kracht haar cijfers, die in de loop van dat schooljaar behoorlijk waren gekelderd (ze stond voor 7 vakken onvoldoende) weten op te halen tot nog maar één vijf op het overgangsrapport. Aan het eind van de derde klas is L gestopt met haar medicatie.

De resultaten van de eerste toetsweek in klas 4 havo waren niet goed. L begon vermijdings/vluchtgedrag te vertonen, een bekend patroon, zeggen klagers, bij ADHD. Klagers hebben ter zitting verklaard moeilijk te kunnen schiften in hoeverre haar gedrag in dit schooljaar voortkomt uit ADHD dan wel uit puberteit. Ze krijgt tot de herfstvakantie (onder schooltijd) een intensieve COGMED training ter verbetering van haar concentratie. Er zijn aanvaringen met verschillende docenten door haar ongeconcentreerde en onrustige gedrag.

In een gesprek op 21 november 2014 met de heer E wordt besloten dat L plaats zal nemen in de zogenaamde trajectklas. In de trajectklas zitten 4 tot 5 leerlingen voor een dagdeel in een rustige, huiselijke omgeving in een kamer van een direct naast de school gelegen voormalige woning. De trajectklas is volgens klagers een soort schakel tussen school en de Rebound, bedoeld als een tijdelijke maatregel van hooguit enkele

weken om de leerling tot rust te laten komen en dan, zo mogelijk, weer terug te laten gaan naar de eigen klas. L ging er een veel langere periode, uiteindelijk de hele rest van het schooljaar, hele dagen, van 's ochtends 9 uur tot 's middags 3 uur, naar toe. Ze was er aanvankelijk heel tevreden over. Ze kon zich daar goed voorbereiden op de toetsweek van januari.

In november heeft de zorgcoördinator, mevrouw F, voorgesteld een IQ test af te nemen om te kijken of L het niveau van de havo wel aankan. Klagers vonden dat niet nodig. Uit eigen onderzoek van de orthopedagoge die L buiten de school begeleid was namelijk gebleken dat L voldoende cognitieve vermogens voor de havo heeft en dat ze bij afstroom naar een lager niveau niet meer voldoende zou worden uitgedaagd en nog meer vermijdingsgedrag zal gaan vertonen.

De omslag kwam in januari 2015. De begeleider van L in de trajectklas, mevrouw G, heeft direct na de kerstvakantie, op 5 januari 2015, met L gesproken over haar toekomstperspectief. De insteek van mevrouw G was daarbij, volgens de verklaring van klagers ter zitting, in eerste instantie wel havo 4, maar toen L zei dat ze het helemaal niet meer zag zitten, heeft mevrouw G verschillende mogelijkheden met haar besproken. Zou ze het diploma op havo niveau wel kunnen halen, zou ze niet beter kunnen overstappen naar het mbo? L heeft toen zonder overleg met haar ouders besloten de overstap naar het mbo te maken.

De resultaten van de tweede toetsweek waren weer niet goed.

Klaagster vroeg L om de inlogcode voor het intranet van school, omdat ze een afspraak wilde maken met de decaan om te spreken over de slechte resultaten in de toetsweek. Op dat moment vertelde L dat zij ook een afspraak had met de decaan om te spreken over de overgang naar het mbo. Klagers hoorden dus van L over dit plan, dat zij al op 5 januari in samenspraak met mevrouw G had opgevat. Zij werden hierover niet door school geïnformeerd. Het bevreemdt klagers dat over zulke belangrijke beslissingen gesproken wordt met een zorgleerling, zonder overleg met de zorgcoördinator en zonder de ouders daarvan op de hoogte te stellen.

In een gesprek op 19 januari 2015 ter evaluatie van de periode in de trajectklas wordt uitgesproken dat het verblijf in de trajectklas goed is geweest voor L. Er is echter een nieuwe situatie ontstaan, nu L gekozen heeft voor een overstap naar het mbo. Afgesproken wordt dat L in de trajectklas zal blijven en dat gekeken zal worden naar de lesstof waar ze zich nu mee zal gaan bezighouden.

Klagers uiten in een e-mail van 23 januari 2015 aan mevrouw G hun zorgen over dit plan, omdat weinig uitdaging slecht is voor L, gezien haar ADHD. Zij merken dat L niet veel meer doet. Aanvankelijk vindt ze dat wel best, maar geleidelijk begint ze zich enorm te vervelen en ze mist het contact met haar klasgenoten.

Mevrouw G bevestigt diezelfde dag in een e-mail dat L een stok achter de deur nodig heeft. Instroom in het MBO is op dat moment helaas niet meer mogelijk. Klagers zijn er

nog niet over uit of overstap naar het MBO wel de beste optie is. In een mail aan mevrouw G (26 januari 2015) zeggen zij dat L moet worden geprikkeld om haar beste beentje voor te zetten om haar zelfvertrouwen te vergroten en er voor de toekomst beter voor te staan. Dat het daarom misschien beter is haar dit schooljaar op school te houden en haar actief te laten mee doen aan het havo programma, misschien in een andere leer methode met hapklare brokken.

In januari 2015 wijzigt de samenstelling van het docententeam van de trajectklas. In plaats van mevrouw G wordt nu de heer H de begeleider van L in de trajectklas.

L is de rest van het jaar in de trajectklas gebleven. Zij wordt in januari niet, net als haar klasgenoten uit havo 4, uitgenodigd voor de HAVO Carrousel, een kennismakingscircuit voor vervolgopleidingen.

Er wordt een nieuw plan opgesteld van de reguliere havo 4 lessen die L zal gaan volgen. De docent economie, mevrouw I, haar mentor, weigert haar echter de toegang tot de les. L is hiervan erg ontdaan en stuurt de mentor een Whatsapp, waarin ze zegt dat ze het niet begrijpt en dat ze het contact met haar mentor mist. In een gesprekje hierover voelt L zich door mevrouw I genegeerd, zij kijkt haar niet aan en spreekt ook niet tegen haar.

Klagers wenden zich nog eens via e-mail tot de zorgcoördinator, mevrouw F, om hun gevoel te uiten dat aan L door de school al “aan de kant is gezet” en hun ervaring dat “het begrip passend onderwijs in de huidige realiteit wel heel weerbarstig lijkt te zijn.” Mevrouw F reageert daarop dat het haar goed lijkt over dit gevoel, beleving of realiteit, kennelijk gebaseerd op door L opgevangen uitspraken van collega’s, in gesprek te gaan met de begeleider van de trajectklas, de op dit moment meest betrokkenen.

Klagers sturen dan via e-mail van 10 februari 2015 een verzoek om een afspraak aan de decaan, de heer De Vries en mevrouw Van der Kooij “zodat wij worden meegenomen in het komende proces. We moeten eerlijk bekennen dat we ons op dit moment een beetje “los” voelen van de school. Dit heeft natuurlijk te maken met het feit dat L niet meer in het reguliere onderwijs zit en dat nog erg onduidelijk is op dit moment wat L nog in de trajectklas gaat oppakken het resterende schooljaar. Het is een beetje een stuurloze periode voor ons.”

Klagers stellen dat de gesprekken met school steeds op hun initiatief hebben plaatsgevonden. Er was van de kant van de school geen duidelijke regie. De heer Tulner heeft in een gesprek op 17 maart 2015 ook erkend dat de regie niet goed was, bijvoorbeeld in de overdracht tussen de verschillende gremia. In hetzelfde gesprek zei de heer Tulner, waar L bij zat: “Ik zal open kaart spelen: L is onhandelbaar en onhoudbaar in de klas.”

Klagers zeggen dat zij al eerder expliciet gevraagd hebben of L niet naar de Rebound moest. De trajectklas is immers bedoeld als een kortdurende schakel tussen school en

Rebound. Dat was niet nodig werd hen gezegd, want L was een heel lieve meid, wel onrustig en snel afgeleid. Ze had het niet getroffen dat ze juist in een heel onrustige groep zat. Klagers hebben dan ook het idee dat L meer voor de rust van de klas, dan voor de rust van het kind zelf uit de groep gehaald is.

De school adviseert klagers en L gebruik te maken van de HAVO Carrousel en ook van de meeloopdag op het MBO. Ondertussen werd gezocht naar een stageplek voor L. Dat ging voor L wel erg snel en voor klagers helemaal. Ook over dit plan werd niet van te voren met hen overlegd.

Mevrouw Van der Kooij, die inmiddels niet meer in de trajectklas werkt en daarom eigenlijk geen aanspreekpunt voor klagers meer is, zegt in een mail van 17 februari 2015: “er wordt zorgvuldig uitgedacht wat de mogelijkheden voor L zijn. Zolang ik kinderen begeleid, kom ik eerst met een voorstel wat van alle kanten is uitgedacht, alvorens de ouders in te lichten. Met L zit ik nu helaas met de beperking dat ik haar niet meer begeleid in de trajectklas en de pech dat ze ziek was op het moment dat ik met haar wilde overleggen. Anders was het anders gelopen.”

Klagers reageren via –email: “het wordt ons ook duidelijk dat L toch wel heel selectief is in haar communicatie met ons, vandaar dat wij ook zo graag met jullie contact willen houden hierover.”

Als L op 5 maart 2015 een reguliere les wil volgen, omdat er geen begeleiding is in de trajectklas en alle kinderen van de trajectklas gewone lessen gaan volgen, wordt zij weer door mevrouw Harsveld geweigerd, omdat er een afspraak zou zijn over L en het volgen van gewone lessen. L zegt die afspraak niet te kennen en hierheen gestuurd te zijn door de heer Groeneveld.

In een e-mail van 12 maart 2015 van klagers aan de heren Reidsma en Heemstra met als onderwerp “verslag van gesprek van 12 maart 2015 over de situatie rondom L Eising” verwoorden klagers de rol van de trajectklas en de wisselingen van het personeel: “de vele frustraties van zowel L als degenen die met persoonlijke inzet met dit traject zijn bezig geweest, zijn groot. Een situatie waar we ons allen vooral slachtoffer van voelen.”

L en klagers zien geen heil in de optie van een stage, omdat zij al een duidelijke richting heeft gekozen voor een eventuele MBO opleiding. Ze blijft tot in mei in de trajectklas, maar heeft daar geen concreet werkplan. Het lukt haar begeleider van dat moment, de heer Reidsma, niet met de docenten afspraken (als beschreven in het gespreksverslag van 12 maart 2015) te maken over een leerplan, zoals klagers dat wensen, om haar een betere positie te geven bij de overgang naar het MBO. Na de (door klagers met een week verlengde) meivakantie blijft L thuis.

Standpunt school

De trajectklas is, aldus de heer Tulner ter zitting, een klas waarin deskundige mensen werken, die leerlingen begeleiden die, om wat voor reden ook, tijdelijk niet in de klas kunnen blijven. Na een meestal korte periode gaan deze leerlingen terug naar hun eigen klas of stromen af naar een andere onderwijsvorm. De docenten zijn gewone docenten, die hiervoor in de regel zijn opgeleid of iets hebben met leerlingen op pedagogisch gebied. Halverwege het jaar is er een kleine wijziging gekomen in het docententeam. Dit had te maken met taakbeleid. Eén docent had gesolliciteerd op een andere locatie. Anderen moesten nog lesgebonden uren volmaken. De heren Reidsma en Groeneveld waren het hele jaar al betrokken bij dit project. De trajectklas is niet bedoeld als strafmaatregel, maar is integendeel positief: voor tijdelijke, extra begeleiding. Het is een project dat voor een deel wordt bekostigd uit het programma “voortijdig schoolverlaters”.

L heeft ADHD, had een rugzakje. Het pgb-geld wordt door scholen meestal ingezet voor klassenverkleining of bijvoorbeeld voor 40 uur begeleiding op jaarbasis door een persoonlijk begeleider, in dit geval de heer Heemstra.

In de derde klas had de school al zorgen over L of zij het havo niveau wel aankon. Zij was regulier bevorderbaar naar klas 4. De school heeft toen wel geadviseerd bepaalde vakken niet te kiezen. Klagers hebben dat advies, zegt de heer Tulner, niet gevolgd.

In november is open met klagers gecommuniceerd over de gang naar de trajectklas. Dat werd een succes. Dat vonden L en klagers ook. In de kerstvakantie is er toen iets gebeurd, niet duidelijk is wat precies, waardoor de situatie veranderde. Toen is met L besproken of het niet beter was om naar het MBO te gaan. Hier was al eens eerder met haar over gesproken. De heer Tulner heeft ter zitting verklaard dat over deze optie al op 8 december 2014 is gesproken in een multidisciplinair overleg, waarbij ook de externe orthopedagoge die L begeleidde aanwezig was. Het plan is dus niet op 5 januari 2015 door mevrouw Van der Kooij verzonnen.

Mevrouw van Asselt heeft ter zitting verklaard dat er elk jaar leerlingen zijn die in klas havo 4 na de eerste of tweede toetsweek besluiten om naar het MBO te gaan. De school regelt wel vaker een stageplek voor zulke leerlingen. Zij kunnen zo positieve werkervaring opdoen, ervaren of de door hen gekozen richting de juiste is en soms de stage laten meetellen in hun vervolgopleiding. Ze komen soms nog 1 dag per week op school voor vakken als Nederlands en rekenen.

De heer Tulner heeft ter zitting het beeld dat ouders schetsen over “het wegzetten van L” bestreden. Er is steeds gekeken wat er nog voor mogelijkheden voor L waren. Er werden afspraken gemaakt over te volgen lessen, maar die werden, volgens mevrouw Van Asselt, door L zelf gewijzigd, soms omdat ze wilde uitslapen of omdat ze liever terugging naar de trajectklas.

Al die plannen waren, aldus de heer Tulner ter zitting, eigenlijk steeds ontwerp OOP-en. Er lag aan het begin van het schooljaar, in september, al een OOP. Dat is door de heer Heemstra met L besproken. Daarbij is de fout gemaakt dit niet met klagers te bespreken. Daarna zijn er verschillende ontwerp OOP-en gevolgd en in mei heeft de heer Reidsma een tweede OOP gemaakt. De heer Tulner geeft toe dat geen van die plannen na bespreking met klagers door partijen voor akkoord is getekend. Het contact met de heer Heemstra liep niet lekker meer, omdat er steeds niets kwam van de uitvoering van die plannen – die inderdaad zonder het hoofdje “OOP” gepresenteerd werden. Van uitvoering van het tweede OOP kwam volgens de heer Tulner niets terecht, omdat klagers nog een week extra aan de meivakantie vastplakten en er daarna nog weinig tijd tot het eind van het schooljaar overbleef, waarbij L bovendien niet meer op school verscheen.

De heer Tulner en mevrouw Van Asselt zeggen dat er op school ook een zekere vermoeidheid ontstond door het uitgebreide e-mailverkeer van klagers met verschillende collega’s. Klagers waren zeer betrokken ouders en regelden alles voor L. Dat is niet altijd goed voor een kind, vinden zij. Op school bestond de indruk dat L zich ook probeerde los te maken van die enorme betrokkenheid.

Beoordeling

De Commissie stelt vast dat op het moment van indienen van de klacht er bijna een heel schooljaar was verstreken, waarin L niet veel geleerd heeft. De school heeft verklaard er al aan het begin van het schooljaar zorg over te hebben of L het niveau van havo 4 aan zou kunnen. Er is daarom direct aan het begin van het schooljaar een werkplan opgesteld met L door de zojuist in het kader van haar rugzakje ingezette persoonlijk begeleider. Dit plan is niet met klagers besproken. Niet duidelijk is – en de Commissie betwijfelt dit ten zeerste- of hiermee ook bedoeld is geweest een in het kader van de regels van de Wet op het passend onderwijs bedoeld OOP op te stellen.

Het is de Commissie wel duidelijk geworden dat de school voortdurend getracht heeft vanuit haar ontwikkelingsperspectief de beste opties voor L te zoeken. Er zijn veel plannen gemaakt, besproken, door verschillende omstandigheden (onder andere gebrek aan medewerking van L) steeds weer herzien en in ieder geval nooit door ouders voor akkoord getekend.

In het kader van de op hen rustende zorgplicht had de school direct aan het begin van het schooljaar, maar in ieder geval in januari 2015, toen het niet goed ging met L en bleek dat het verblijf in de trajectklas toch niet tot het gewenste resultaat leidde, met klagers (en L), zoals de Wet op het Voortgezet onderwijs vereist, moeten komen tot op overeenstemming gericht overleg en op grond daarvan duidelijke afspraken moeten maken en die vervolgens moeten vastleggen in een door partijen getekend OOP. Ook L had dan gehouden kunnen worden aan deze vastgelegde afspraken, zodat zij niet meer kon vluchten in het kennelijk bij haar handicap passende vermijdings/vluchtgedrag.

De school had in plaats van het voeren van uitgebreid e-mailverkeer door meerdere betrokkenen vanuit de school duidelijk de regie moeten nemen en zelf invulling moeten geven aan de contacten met klagers. Omdat die regie ontbrak, moesten klagers nu wel steeds zelf zoeken naar een andere ingang om te komen tot de hen volgens de wettelijke regels toekomende betrokkenheid.

De Commissie verklaart daarom de klacht van klagers betreffende de, naar het inzicht van klagers, onvoldoende begeleiding van hun dochter L in klas havo 4 gegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

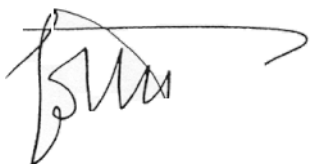
De Commissie verklaart de klacht gegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

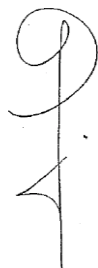
De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 29 juni 2015 door mr. F.J. Agema, voorzitter, mr. D.J. Klijn en mr. W.R. van der Velde, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Secretaris

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Mulder-Das', with a long horizontal stroke extending to the right.

Voorzitter

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'F.J. Agema', consisting of a large loop at the top and a vertical line with a small hook at the bottom.